

Turcja

Informacja o stosunkach gospodarczych z Polską

Informacje ogólne

powierzchnia:	783 562 km kw.	
ludność:	84,7 mln	
prezydent	pan Recep Tayyip Erdoğan	od 9 lipca 2018
wiceprezydent	pan Fuat Oktay	od 10 lipca 2018
minister przemysłu i technologii	pan Mustafa Varank	od 10 lipca 2018
minister handlu	pan Mehmet Muş	od 21 kwietnia 2021
minister spraw zagranicznych	pan Mevlüt Çavuşoğlu	od 10 lipca 2018
ambasador Republiki Turcji w Polsce	pan Cengiz Kamil Firat	od 1 maja 2021
chargé d'affaires Ambasady RP w Ankarze	pan Radosław Sadowski	od 7 września 2022
ambasador Rzeczypospolitej Polskiej w Turcji	pan Maciej Lang	od 2023 – oczekuje na złożenie listu uwierzytelniającego

Podstawowe wskaźniki makroekonomiczne

Wskaźniki	2018	2019	2020	2021	2022*	2023*	2024*
PKB (w mld USD)	789,0	760,8	717,1	807,1			
PKB na 1 mieszkańca (w USD)	9 632	9 127	8 599	9 592			
PKB (dynamika w %)	2,8	0,9	1,9	11,4	5,3	3,0	3,4
Deficyt budżetowy (-)/ nadwyżka (% PKB)	-2,9	-4,4	-4,6	1,1			
Dług publiczny (% PKB)	30,2	32,7	39,7	41,8			
Inflacja (w %)	16,3	15,2	12,3	19,6	72,3	44,6	42,1
Bezrobocie (w %)	12,0	13,6	13,1	12,0	11,8	10,3	10,0
Eksport (w mld USD)	167,9	180,8	169,6	225,2	254,2		
Import (w mld USD)	223,0	210,3	219,5	271,4	363,7		
Bezpośrednie inwestycje zagr. w Turcji (wartość zakumulowana w mld USD)	132,2	148,9	218,9	129,8			
Inwestycje bezpośrednie Turcji za granicą (wartość zakumulowana w mld USD)	38,4	41,6	42,9	46,5			

Źródło danych: Turecki Instytut Statystyczny, Bank Centralny Republiki Turcji;

* prognoza OECD ([Türkiye projection note](#) – listopad 2022)

1. Podstawowe informacje

Ustrój polityczny Republiki Turcji został stworzony przez jej twórcę Kemala Atatürka w 1923 r. Jego podstawą jest konstytucja Republiki Turcji z 1982 r., która stanowi, że państwo tureckie jest niepodzielną, świecką, demokratyczną i socjalną republiką.

16 kwietnia 2017 r. z inicjatywy Prezydenta Turcji odbyło się ogólnonarodowe referendum zmieniające ustrój Turcji z parlamentarnego na prezydencki. 24 czerwca 2018 r. odbyły się w Turcji przyspieszone wybory parlamentarne, połączone z prezydenckimi, w których w I turze zwyciężył dotychczasowy prezydent Recep Tayyip Erdoğan. Przypieczętowały one zmianę ustroju Turcji z parlamentarnego na prezydencki, wpisaną w konstytucję.

Turcja należy do następujących organizacji międzynarodowych: Azjatycki Bank Rozwoju, Azjatycki Bank Inwestycji Infrastrukturalnych (AIIB), Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju, G20, Międzynarodowa Agencja Energii Atomowej, Międzynarodowa Organizacja Pracy, Międzynarodowy Bank Odbudowy i Rozwoju, Międzynarodowy Fundusz Walutowy, Organizacja Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie, Organizacja Narodów Zjednoczonych, Organizacja Paktu Północnoatlantyckiego, Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju, Organizacja Współpracy Gospodarczej Państw Morza Czarnego, Organizacja Współpracy Islamskiej, Rada Europy, Światowa Organizacja Handlu.

2. Polityka gospodarcza

Gospodarka turecka od kilku lat zмага się z poważnymi problemami. Kurs liry tureckiej wykazywał znaczną zmienność już w 2018 i 2019 r., ale duży odpływ kapitału z rynków wschodzących w obliczu pandemii COVID-19 jeszcze bardziej pogorszył sytuację prowadząc do gwałtownej deprecjacji waluty.

Do osłabienia liry względem euro i dolara przyczynił się także turecki pakiet stabilizacyjny, który miał być sposobem na pobudzanie gospodarki. Szczególnie kontrowersyjnym okazał się pomysł forsowany przez prezydenta Erdogana polegający na głębokich cięciach stóp procentowych, mimo gwałtownie rosnącej inflacji.

Pierwszy rok pandemii (2020 r.) gospodarka turecka przeszła stosunkowo łagodnie osiągając wzrost o 1,9%. Pomimo, że w 2021 r. PKB Turcji wzrósł o 11,4% i w ciągu trzech kwartałów 2022 r. gospodarka nadal utrzymywała wysokie tempo rozwoju (+7,3% w I kw., +7,6% w II kw. i +3,9% w III kw.) to inflacja wymknęła się zupełnie spod kontroli osiągając w październiku 2022 r. poziom 85,5%. Odczyt inflacji za grudzień wyniósł już „tylko” 64,3% ze względu na wysoki punkt odniesienia. Doprowadziło to do drastycznego obniżenia siły nabywczej liry oraz presji na krajowy system bankowy. Wobec wyczerpywania się własnych rezerw walutowych przeznaczanych na interwencje w obronie liry turecki bank centralny stopniowo sięga po pożyczki dolarowe od własnego sektora bankowego oraz innych banków centralnych. Duży wpływ na pogorszającą się sytuację ma też charakter tureckiego modelu gospodarczego opartego na stymulacji wzrostu poprzez utrzymywanie wysokiego poziomu inwestycji finansowanych rosnącym zadłużeniem zagranicznym. System ten przez lata był jednym z fundamentów władzy Erdogana oraz narzędziem programu przebudowy społecznej i gospodarczej kraju. Ponadto, gospodarka turecka jest silnie uzależniona od coraz bardziej kosztownego importu podstawowych produktów, takich jak mięso, drób, nawozy sztuczne, czy wyrobów hutniczych.

Receptą na problemy Turcji ma być nowy model ekonomiczny przedstawiony w listopadzie 2021 r., nastawiony na produkcję, eksport i zatrudnienie. Wytworzone w ten sposób nadwyżki w handlu z zagranicą mają ustabilizować gospodarkę, ceny i krajową walutę. Strategia rozwoju Turcji zakłada, że do 2023 r. (100-lecie Republiki) Turcja będzie 10-tą gospodarką świata pod względem wielkości wytworzonego PKB, a turecki eksport do 2023 r. wzrośnie do 500 mld USD (254 mld USD w 2022 r.). Za regiony o największym potencjale rozwojowym dla tureckiego eksportu uważa się państwa, z którymi łączą Turcję związki historyczne i kulturowe - Bałkany, Bliski Wschód, Afrykę Północną oraz Azję Centralną, podczas gdy Europa Zachodnia i Azja Wschodnia uważane są za coraz trudniej dostępne. Największym ryzykiem dla tych prognoz jest popyt wewnętrzny – konsumpcja wzrasta wolno oraz środowisko biznesu, które nie jest nastawione proinwestycyjnie i proinnowacyjnie.

Główny partnerzy eksportowi Turcji to: Niemcy, Wlk. Brytania, Włochy, Irak, USA, Francja i ZEA.

Główni partnerzy importowi Turcji to: Chiny, Niemcy, Rosja, USA, Włochy, Francja, Korea Pd.

3. Ramy prawno-traktatowe współpracy gospodarczej

Stosunki gospodarcze i handlowe regulowane są następującymi bilateralnymi porozumieniami:

- Umowa Handlowa z 23 kwietnia 1974 r. (weszła w życie 22 kwietnia 1975 r.);
- Umowa o współpracy gospodarczej i technicznej z 31 stycznia 1980 roku (weszła w życie 18 lipca 1980 r.);
- Umowa o wzajemnym popieraniu i ochronie inwestycji z 11 sierpnia 1991 roku (weszła w życie 19 sierpnia 1994 r.); [Dz.U. 1994 nr 112 poz. 539](#)
- Umowa w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku z 3 listopada 1993 roku (weszła w życie 1 października 1996 roku); [Dz.U. 1997 nr 11 poz. 58](#)
- Protokół o utworzeniu Stałego Komitetu Konsultacyjnego Wysokiego Szczebla z 19 lipca 1994 r. (wszedł w życie 13 września 1996 r.); [Dz.U. 1997 nr 11 poz. 60](#)
- Porozumienie o współpracy w dziedzinie techniki i przemysłu obronnego z 19 lipca 1994 r. (weszło w życie 2 marca 2000 r.);
- Umowa o współpracy w dziedzinie turystyki z 7 maja 1997 r. (weszła w życie 19 września 1997r.);
- Umowa o współpracy i wzajemnej pomocy w sprawach celnych z 4 października 1999 r. (weszła w życie 1 maja 2000 r.).

Od 1 maja 2004 r. Polska, jako członek Unii Europejskiej, jest stroną umów zawartych z Turcją przez UE, w tym Umowy o wolnym handlu z roku 1963 (weszła w pełni w życie z dniem 1 stycznia 1996 r.)

4. Wymiana handlowa z Polską (w mln EUR)

	2017	2018	2019	2020	2021	Dynamika 2020=100	I-XI 2021	I-XI 2022	Dynamika I-XI 2021=100
<i>Eksport</i>	2 914,7	2 521,0	1 937,8	2 231,9	2 648,3	118,7	2 346,4	3 396,4	144,7
<i>Import</i>	3 214,4	3 803,1	3 916,6	3 980,2	5 257,6	132,1	4 775,8	6 032,5	126,3
<i>Obroty</i>	6 129,1	6 324,1	5 854,5	6 212,0	7 905,9	127,3	7 122,2	9 428,9	132,4
<i>Saldo</i>	-299,7	-1 282,1	-1 978,8	-1 748,3	-2 609,3	-	-2 429,4	-2 636,1	-

Źródło danych: GUS

Turcja pozostaje głównym partnerem Polski z obszaru Bliskiego Wschodu. Według danych za 2021 r. Turcja zajmuje 23 miejsce na liście najważniejszych odbiorców polskiego eksportu i 35 pozycję wśród najważniejszych kierunków importu do Polski. Pod względem obrotów towarowych Turcja zajmuje miejsce 18.

W 2021 r. obroty handlowe wyniosły 7 mld 905,9 mln EUR, co oznacza wzrost o 27,3% w porównaniu z 2020 r. Polski eksport wyniósł 2 mld 648,3 mln EUR (wzrost o 18,7%, r/r), a import z Turcji 5 mld 257,6 mln EUR (wzrost o 32,1%, r/r).

Od 2017 r. w handlu z Turcją Polska odnotowuje pogłębiający się deficyt, który w 2021 r. wyniósł 2,6 mld EUR wobec 1,7 mld EUR w 2020 r.

Po 11 miesiącach 2022 r. widoczna jest kontynuacja dynamicznego wzrostu wzajemnego handlu. W porównaniu z analogicznym okresem w 2021 r. polski eksport wzrósł o prawie 45%, a import o niemal 27%. Spodziewany wynik obrotów handlowych za cały rok 2022 powinien przekroczyć 10 mld EUR.

Struktura wymiany handlowej

Główne grupy towarowe w polskim eksporcie do Turcji w 2021 r.:

- wyroby przemysłu elektromaszynowego (1.429 mln euro, wzrost o 20,1%, udział 53,9%);
- wyroby przemysłu chemicznego (478 mln euro, wzrost o 16,5%, udział 18,1%);
- wyroby metalurgiczne (373 mln euro, wzrost o 36,8%, udział 14,1%);
- wyroby przemysłu drzewno-papierniczego (125 mln euro, wzrost o 29,5%, udział 4,7%);
- artykuły rolno-spożywcze (112 mln euro, spadek o 9,4%, udział 4,2%).

Wśród towarów o najwyższej wartości w polskim eksporcie do Turcji znajdują się m.in.: odpady i złom z żeliwa i stali (6,8%), ciągniki (5,3%), silniki spalinowe (4,8%), maszyny żniwne (4,4%), części i akcesoria do samochodów (4,0%), samochody osobowe (3,7%), nowe opony pneumatyczne z kauczuku (3,1%), środki czystości (3,0%), aparatura odbiorcza dla telewizji; monitory, projektory video (2,3%), urządzenia filtrujące, wirówki, suszarki (2,3%).

Główne grupy towarowe w imporcie z Turcji do Polski w 2021 r.:

- wyroby przemysłu elektromaszynowego (2.106 mln euro, wzrost o 20,9%, udział 40,3%);
- wyroby przemysłu lekkiego (1.372 mln euro, wzrost o 34,1%, udział 26,3%);
- wyroby metalurgiczne (685 mln euro, wzrost o 69,6%, udział 13,1%);
- wyroby przemysłu chemicznego (549 mln euro, wzrost o 37,3%, udział 10,5%);
- artykuły rolno-spożywcze (249 mln euro, wzrost o 13,1%, udział 4,8%).

Wśród towarów o najwyższej wartości w polskim imporcie z Turcji znajdują się m.in.: odzież (9,6%), samochody osobowe (9%), ciągniki (6,4%), części i akcesoria samochodowe (4,4%), artykuły z dzianiny (2,6%), samochody ciężarowe (2,2%), sztaby, pręty i kształtowniki z aluminium (1,4%).

Polsko-tureckie obroty usługowe

Według danych GUS w 2021 r. wartość usług dostarczonych przez polskie przedsiębiorstwa w Turcji wyniosła 142,3 mln euro, co oznacza wzrost w stosunku do 2020 r. (wówczas wartość wyniosła 95,7 mln euro).

Z kolei wartość usług nabytych przez polskie przedsiębiorstwa od firm tureckich w 2021 r. była na poziomie 217,2 mln euro, co oznacza znaczące zwiększenie zakresu współpracy w stosunku do 2020 r. (wówczas wartość wyniosła 121,3 mln euro).

5. Współpraca inwestycyjno-kapitałowa

Inwestycje (według stanu na koniec 2021 r. w mln EUR)

	Akcje i udziały kapitałowe	Instrumenty dłużne netto	Ogółem FDI
Inwestycje PL w TR	-36,8	260,7	223,9
Inwestycje TR w PL	36,1	42,1	78,2

Źródło: NBP

NBP szacuje, że skumulowana wartość kapitału zainwestowanego przez tureckie firmy w Polsce, według stanu na koniec 2021 r., wyniosła 78,2 mln EUR, co stanowiło znikomą część wszystkich BIZ w naszym kraju (0,03% udziału). W samym 2021 r. odnotowano napływ kapitału tureckiego w wysokości 14,3 mln EUR.

Na podstawie badań przeprowadzonych przez Polską Agencję Inwestycji i Handlu wg stanu na rok 2019 w Polsce obecnych było 4 dużych inwestorów tureckich. Ich zestawienie przedstawia poniższa tabela:

Firmy z kapitałem tureckim w Polsce

Lp.	Nazwa inwestora	Nazwa podmiotu polskiego	Sektor
1.	Koç Holding	BEKO Polska	Sprzęt AGD
2.	Mesa Mesken A.S.	Euro Power Centrum Sp. z o.o. - Raszyn	Działalność związana z nieruchomościami należącymi do firmy
3.	Polimer Kauçuk Sanayi Ve Pazarlama A.	Niff Rubber Industry sp. z o.o.	Produkcja kauczuku i plastiku
4.	Yenigun Construction Industry and Commerce Inc.	Yenigun Polska Sp. z o.o.	Budownictwo

Źródło: „List of Major Foreign Investors in Poland”, PAIH, 2019 r.

Według danych GUS na koniec 2021 r. funkcjonowało w Polsce 159 podmiotów z udziałem tureckiego kapitału, który łącznie wyniósł 305,5 mln PLN, stanowiąc 0,1% udziału w kapitale zagranicznym ogółem w Polsce. Wśród powyższych przedsiębiorstw 20 zatrudniało 10 i więcej osób. Łącznie w tych 20 zakładach zatrudnionych było 1157 osób. Firmy te wygenerowały łączny przychód w wysokości 2,2 mld PLN.

Stan należności z tytułu polskich bezpośrednich inwestycji zagranicznych w Turcji na koniec 2021 r. wyniósł 223,9 mln EUR (0,94% udziału). W 2020 r. było to 219,6 mln EUR.

W Turcji aktywne są polskie firmy z branży IT – spółka Asseco South Eastern Europe, farmaceutycznej- Polpharma. Swoją fabrykę w Turcji posiada także Grupa Selenia (art. chemii budowlanej). W Turcji inwestuje również Maspex (przemysł spożywczy) i Elemental (recykling, obrót surowcami wtórnymi). W przeszłości na rynku tureckim aktywne były również Rafko, MPN EE, firma Smyk oraz X-Broker.

6. Dostęp do rynku

Polscy przedsiębiorcy podlegają tym samym wymogom i utrudnieniom co wszyscy przedsiębiorcy z obszaru Unii Europejskiej. Do zauważalnych problemów zaliczyć należy m.in.:

- utrudnienia w zakresie procedur administracyjnych i celnych (m.in. odnośnie alkoholi, wymogu dodatkowych testów na wybrane produkty, przepisów dotyczących kosmetyków, opóźnienia w odprawie celnej),
- zakaz importu do Turcji bydła z Polski,
- restrykcje w imporcie farmaceutyków związane ze stosowaniem wymuszenia do lokowania produkcji w Turcji, nierespektowanie unijnych certyfikatów poświadczających wymagania dobrych praktyk produkcyjnych.

Pełna lista barier utrudniających europejskim firmom dostęp do rynku tureckiego jest dostępna na stronie internetowej Komisji Europejskiej: [Access2Markets](#).

7. Negocjacje akcesyjne Turcja - UE

Od 1999 r. Turcja ma przyznany status kraju kandydującego do UE, a faktyczne negocjacje rozpoczęto w 2005 r. Jednak skomplikowana sytuacja w dziedzinie stosunków UE-Turcja wpłynęła na ograniczenie możliwości rozmów. Dotychczas z 35 rozdziałów otwarto 16, z czego 1 wstępnie zamknięto, a ostatnie ministerialne posiedzenie akcesyjne z udziałem Turcji odbyło się w czerwcu 2016 r.

Modernizacja unii celnej

Unia Celna między UE i Turcją obowiązuje w pełni od 1995 r. W obecnej formie, instrument ten obejmuje wyłącznie towary przemysłowe i niektóre przetworzone towary rolne, w obszarze których UE i Turcja harmonizują politykę celną (Turcja dostosowuje się do obszaru celnego rynku wewnętrznego oraz do wspólnotowego dorobku prawnego, *acquis communautaire*). Natomiast w stosunku do podstawowych towarów rolnych i produktów objętych byłą Europejską Wspólnotą Węgla i Stali, Strony łączą jedynie koncesje, którym nie towarzyszy harmonizacja polityki celnej.

Postanowienia unii celnej przewidujące liberalizację w handlu wyłącznie dla wyżej wymienionych grup towarów są powszechnie identyfikowane jako jej wiodąca słabość, a zarazem główna przesłanka do modernizacji i konieczności dostosowania jej do wyzwań globalnej wymiany handlowej. Dodatkowym argumentem przemawiającym za gruntowną rewizją porozumienia jest fakt, że było ono wdrażane jako instrument przejściowy, po części torujący drogę akcesyjną Turcji do UE. Z uwagi na napięcia w relacjach UE-Turcja zarówno kwestie modernizacji unii celnej, jak i rozmowy akcesyjne, pozostają nierozstrzygnięte.

8. Istotne wydarzenia w dwustronnej współpracy gospodarczej

W sierpniu 2016 r. wizytę w Warszawie złożył E. Lütfi, Minister Rozwoju Republiki Turcji, który spotkał się z J. Kwiecińskim, Sekretarzem Stanu w Ministerstwie Rozwoju.

17 października 2017 r. gościł w Warszawie Prezydent Turcji Recep Tayyip Erdoğan. Z okazji tej wizyty odbyło się Polsko-Tureckie Forum Gospodarcze z udziałem ok. 300 przedsiębiorców z Polski i Turcji.

7 marca 2019 r. odbyły się IV polsko-tureckie konsultacje gospodarcze pod przewodnictwem Minister J. Emilewicz i R. Pekcan, Minister Handlu Republiki Turcji.

18 czerwca 2021 r. w Warszawie odbyło się spotkanie Wicepremiera, Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii J. Gowina z Ministrem Handlu Turcji M. Muşem.

12 września 2022 r. w Ankarze odbyły się V polsko-tureckie konsultacje gospodarcze pod przewodnictwem Ministra W. Budy i Ministra Handlu Turcji M. Muşę.

9. Perspektywiczne obszary współpracy:

- **Energetyka** w powiązaniu z sektorem maszyn, urządzeń oraz technologii dla górnictwa. Potencjał w tym zakresie kreują między innymi wysoki popyt na energię w Turcji, spowodowany wzrostem gospodarczym i demograficznym, globalizacją w aspekcie wyższej skłonności do adaptacji do zachodnich wzorców kulturowych i konsumpcyjnych.

Wysoki koszt importu energii, który doprowadził do modyfikacji priorytetów w nowym systemie zachęt inwestycyjnych. W efekcie tych zmian, Turcja wprowadziła preferencje dla rodzimych zasobów węgla brunatnego i energetyki opartej na ich wykorzystaniu.

Turcja modernizuje istniejące elektrownie opalane paliwami kopalnymi (węgiel kamienny, brunatny, ropa) w celu podniesienia efektywności produkcji energii elektrycznej, co kreuje szanse na dostawy nowych urządzeń i technologii.
- **Transport** w aspekcie infrastruktury i środków transportu - Turcja realizuje program rozwoju infrastruktury transportu drogowego (budowa nowych odcinków dróg, autostrad, mostów), kolejowego (zaplanowana budowa tras szybkich kolei, rozbudowa metra w Ankarze, rozbudowa publicznego transportu szynowego (tramwaje) w 5 miastach tureckich) i lotniczego (budowa nowych portów lotniczych).
- **Sektor farmaceutyczny, kosmetyczny, ochrony zdrowia** - potencjał kreują czynniki demograficzne i rozwojowe (zwiększanie dostępności opieki lekarskiej, wzrost zamożności społeczeństwa i jego potrzeb konsumpcyjnych, programy rządowe poprawy stanu zdrowotnego społeczeństwa).
- **Rolnictwo i przetwórstwo rolno-spożywcze** – wzrost poziomu życia, zmiana uwarunkowań kulturowych, rosnący popyt na artykuły konsumpcyjne sprawia, że Turcja systematycznie otwiera się na towary importowane, dotąd nieobecne na tureckim rynku żywnościowym. Częściowe przejmowanie zachodniego stylu życia przez młodą generację społeczeństwa tureckiego zwiększa popyt na korzystanie z nowych propozycji rynkowych, kreuje szansę wprowadzenia na rynek turecki również polskich produktów przetwórstwa rolno-spożywczego takich jak: sery twarde, sery pleśniowe, masło i produkty pochodne, słodczyce, napoje energetyczne oraz szereg innych towarów.

Do grup towarowych szczególnie perspektywicznych w najbliższym czasie z punktu widzenia polskiego eksportu należą:

- Maszyny, urządzenia i wyposażenie dla sektorów o najwyższej kontrybucji do wzrostu tureckiego eksportu: branży tekstylno-odzieżowej, motoryzacji, produkcji sprzętu AGD, branży spożywczej oraz dla sektorów priorytetowych dla wzrostu gospodarczego: energetyki i transportu (także w odniesieniu do infrastruktury przesyłu energii);
- Produkty farmaceutyczne (leki generyczne) oraz urządzenia medyczne i sprzęt do rehabilitacji;
- Produkty kosmetyczne i środki do pielęgnacji ciała, a także środki higieny osobistej;
- Produkty z drewna i wyroby papiernicze (pulpa, tektura, artykuły papiernicze);
- Produkty chemiczne;
- Produkty z gumy i tworzyw sztucznych;
- Napoje energetyczne;
- Wyroby cukiernicze.

10. Polskie placówki ekonomiczno-handlowe

Wydział Polityczno-Ekonomiczny Ambasady RP w Ankarze

06-650 Ankara-Kavaklıdere PK-20, Atatürk Bulvarı 241

Tel.: (+90 312) 457 20 00

E-mail: ankara.amb.sekretariat@msz.gov.pl

Strona internetowa: <https://www.gov.pl/web/turcja/ambasada-rp-w-ankarze>

Konsulat Generalny RP w Stambule

Maslak Mah. Eski Büyükdere Cad. No. 7, GİZ 2000 Plaza K. 5

34485 Sarıyer – İstanbul

Tel: (+90 212) 290 66 30

E-mail: stambul.kg.konsulat@msz.gov.pl

Strona internetowa: <https://www.gov.pl/web/turcja/konsulat-generalny-rp-w-stambule>

Notatkę przygotował:

Departament Handlu i Współpracy Międzynarodowej

Ministerstwo Rozwoju i Technologii, luty 2023 r.